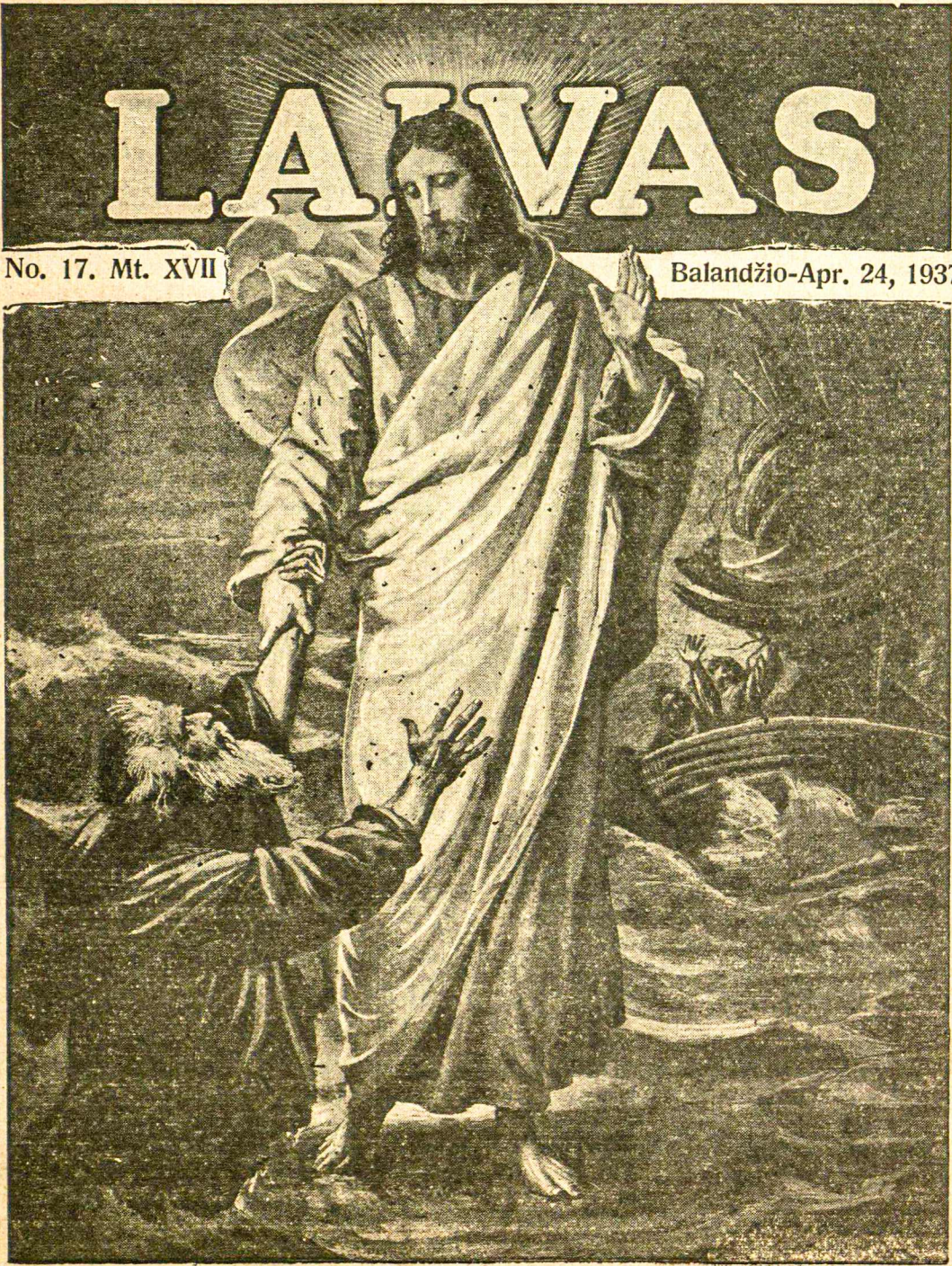

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 17. Mt. XVII

Balandžio-Apr. 24, 1937

IV SEKMADIENIS PO VELYKŲ

L E K C I J A

Jok. 1, 17-21.

MYLMIAUSIEJI, kiekvienas geras davinys ir kiekviena tobūla dovana yra iš aukštybių, nužengia nuo šviesybių Tėvo, pas kurį nėra nevienodumo, nė pasikeitimo šešelio. Nes jis savo valia tiesos žodžiu pagimdė mus, kad mes būtumėm lyg jį sutvė-

rimų pirmonės. Jūs, mano mylimiausieji broliai, tai žinote. Tebūnie kiekvienas žmogus greitas klausytis, neskubus gi kalbėti ir neveikus rūstintis. Nes žmogaus rūstybė nedaro Dievo teisybės. Todėl atmesdami šalin visokį susitepimą ir piktybės apstumą, romumu priimkime įdiegtąjį žodį, kurs gali išganyti jūsų sielas.

E V A N G E L I J A

Jono 16, 5-14.

ANUO METU, Jėzus tarė savo mokytiniais: Aš einu pas tą, kurs yra mane siuntęs, ir niekas neklausia manęs, kur eini? Kadangi tačiau aš tai jums kalbėjau, jūsų širdis pasidarė pilna liūdnumo. Bet aš sakau, kad aš einu. Nes, jei aš neisiu, Ramintojas neateis pas jus; jeigu gi aš nueisiu, aš jį jums atsiųsiu. Atėjęs jis įrodys pasauliui, kas turi nuodėmę, kas teisybę ir kam skiriama teisma. Kas turi nuodėmę:

nes netiki į mane; kas teisybę: nes aš einu pas Tėvą, ir jūs jau nebematysite manęs; kam skiriamas teisma, nes šio pasaulio kunigaikštis jau nuteistas. Daug dar aš turiu jums sakyti, bet dabar jūs negalite pakęsti. Kuomet gi ateis ta tiesos Dvasia, ji jus įves į visokią tiesą. Nes ji ne pati iš savęs kalbės, bet ką tik išgirs, tai sakys ir apskelbs jums, kas turi įvykti. Ji pagarbins mane, nes ims iš to, kas mano, ir apskelbs jums.

Pamokslas IV-ajam Sekmadieniui Po Velykų

Bastūnas

ARGI nestebėtina išgirsti, kad Kristus atsiskyrimas su šiuo pasauliu būtų apaštalių ir mūsų naudai?! Ar galimas daiktas, kad mes, praradę Kristų, pelnytume. Būtų be galo sunku tikėti, jeigu Jisai Pats nebūtų mums rimtai ir iškilmingai pasakęs, "Bet aš sakau jums tiesą: Jums geriau, kad aš einu;" pridurdamas, "Nes, jei aš neisiu, Ramintojas neateis pas jus; jeigu gi aš nueisiu, aš jį jums atsiųsiu." Ir ar gi ne taip pat stebėtina dažinoti, kad mums daug geriau turėti Šventoji Dvasia, negu Jėzus Kristus?! Mes neretai pamanome, kaip malonu būtų turėti Jėzų Kristų čia, savo miestelyje, pamatyti Jį ligonius gydantį, numirėlius prikeliantį, nuliūdusius guodžiantį, klausimus ir abejones aiškinantį, tiesą skelbiantį, nuodėmes atleidžiantį, silpniesiems ranką ištiesiantį; kaip būtų malonu Jojo veidas pamatyti, balsas išgirsti! O dabar virš visa

to randame, kad geriau ir naudingiau mums, kad Jisai prasišalintų, ir kad Šventosios Dvasios nematoma akyvaizda kur kas mums geresnė ir naudingesnė!

Kodėl buvo ir yra mums naudingiau, kad Jėzus Kristus mus paliktų ir Šventoji Dvasia Jojo vietą mūsų tarpe užimtų?

Jėzus Kristus atsiveikino su šiuo pasauliu, paliko šią žemę, nes Jisai norėjo užbaigti Savo įsikūnijimo darbą, kurio aukščiausias laipsnis danguje. Nesunku suprasti, kad Jėzus Kristus gali kur kas daugiau mumis rūpintis ir Savo įsteigtąją Bažnyčią daug geriau prižiūrėti ir tvarkyti iš dangaus aukštybių, negu būdamas čia, ant žemės. Aplinkybės, kurios Jį varžė čia, mūsų tarpe, jau danguje nebevaržo; pavyzdžiui, kad ir po iš numirusių prisikėlimo, mes niekados negirdime, kad Kristus kada nors būtų buvęs dviejose vietose tuo pačiu kartu. O po Jojo į dangų žengimo, Jisai

visur ir visados mūsų tarpe per Savo Šventąją Dvasią, kaip Jisai Pats yra mums pasakęs, "Kame du ar trys susirinkę mano vardu, ten aš esu jų tarpe," ir vėl, "Štai aš esu su judviem iki pasaulio pabaigai."

O antra vertus, mūsų Viešpaties kūni nuo mūsų akių pasislėpus, mes patys galime kur kas aukščiau pakilti ir tobuliau suprasti ir pažinti Jojo Asmenį ir Jojo nuveiktą mūsų naudai darbą. Mūsų Viešpaties didžiausias liūdesys ir nuolatinis susikrimitas buvo, kad Jojo mokytiniai nebegalėjo pakilti aukščiau žemės svajonių; kad nesugebėjo suprasti Jojo Dieviškumo. Jojo regiamoji prigimtis trukdė pirmųjų mokytinių tikėjimą. Buvo be galo sunku įsitikinti, kad šis, jiems gerai pažįstamas žmogus būtų sykiu ir Dievas, kad toks galingas ir eimus žmogus nesiektų žemės gerybių, šio pasaulio karalysčių. Nebematydami savo Viešpaties kūno akimis, mes ilgai neapsistojame, kaip kad apaštalai, ant Jojo išvaizdos ar Jojo eisenos ar balso, bet ant Jojo Asmens prakilnumo, ant Jojo idealų tobulumo. Niekados pilnai neįvertiname gero žmogaus gyvenimo ar jo darbų, iki pasigendame jo, ir, jam dingus, mes ilgai apsistojame ant to žmogaus, ant jo ypatybių, kur randame viso jo tobulumo ir prakilnumo šaltinį. Vaikai nežino kas yra motinos meilė, iki netenka jos. Kol Jėzus Kristus begyveno su Savo apaštalais, kaip vienas jų, tol jiems buvo labai sunku įsitikinti, kad štai, čia, šis asmuo Dievas, ir kad Jojo darbas mus atpirkti ir žmoniją atstatydinti. Kaip buvo su apaštalais, taip būtų ir su mumis dabar, jeigu Kristus begyvuotų čia ant žemės. Jojo mūsų tarpe buvimas nebūtų tokis didelis palaiminimas, kaip kad dabar mums rodos: mes nuolatos bebėginėtume pas Jį su visais savo kasdieniniais reikalais ir reikalautume, kad Jisai visus mūsų užsiėmimus ir keblumus krupščiai išaiškintų ir visur visados netiktai kad patartų, bet pirštu prikišamai parodytų. Tokiu būdu Jisai, ilgainiui, taptų mūsų melžiamąja karvute. Bet mūsų Viešpačiui pasišalinus, visų mūsų tikėjimas padidėja. Beregėdami Jojo žmogystę, mes greitai galime užmiršti apie Jojo Dievystę. Dabar, Savo Dangun Žengimu, Jisai paslepia Savo žmogystę, tuomi duodamas mums progos sustip-

rinti bei atgaivinti savo tikėjimą į Jojo Dievystę.

O svarbiausia Kristaus prasišalinimo priežastis buvo tai, kad mes nebūtume Šventosios Dvasios apiešti. Yra sakoma, ir ne be geros priežasties, kad Šventoji Dvasia yra mažiausia žinoma, mažiausia mylima ir mažiausia garbinama iš visų Dieviškų Šventosios Trejybės Asmenų. Nors Ji, Tiesos Dvasia, atėjo ir apsigyveno tarp mūsų, visa tai ir šiandien turime prisipažinti. Tad, kas tai būtų buvę, jeigu Kristus būtų likęs, ir Šventoji Dvasia visai neatėjus?

Mums dvejopa nauda iš mūsų Viešpaties dangun žengimo. Pirm Jojo užžengimo, Jisai buvo ir gyveno tik vienoje vietoje, kur tik saujelė žmonių Jį matė ir Jojo pamokymais naudojosi. Dabar, po Savo užžengimo, Jisai yra ir gyvena visoje Savo Bažnyčioje. Dabar netiktai keli išrinktieji, netiktai žiupsnelis laimingųjų sudaro Jojo būrelį, bet visi, visur ir visados gali Jį pasiekti, su Juo pasišnekėti, kaip su kaimynu ar susiedu. Jeigu Jisai būtų likęs čia, ant žemės, mes dabar negalėtume džiaugtis ir naudotis Jojo buvimu Eucharistijoje. "Jums geriau, kad aš einu. Nes, jei aš neeisiu, Ramintojas neateis pas jus; jeigu gi aš nueisiu, aš jį jums atsiųsiu." Šventoji Dvasia neužima Jėzaus vietos mūsų tarpe, bet Ji Jį mums atneša, parūpindama, kad Jisai, iš tikrųjų, būtų mūsų, ir kad sąjunga tarp Jojo ir mūsų būtų tampresnė, glaudesnė, tikresnė ir artimesnė, negu bet kada buvo ar būtų galėjus būti, jei ne Josios tarpininkavimas. Amen.

SVEIKA MARIJA!

*Sveika žvaigžde, žvaigžde Dievybės,
Per amžių amžius sklaidi dorybes!
I Tave žvelgia kiekvieno širdis,
Tavo vis balsas kasdien girdis.*

*Sveika Marija, Saule skaistybės,
Malonės inde, inde brangybės —
Tiesiame rankas nuklydę minios,
Priglauski mus prie savo krūtinės!*

*Sveika Marija, Motina svieta,
Tavyje yra kiekvienam vieta.
Priimki balsą žemiško vaiko —
Atsiųski mums ramybę ir taiką!...*

Brofis Antanas.

Dievas Laimina Pasaulį

Kun. A. T. (Samata)

GEROJI MARGARIUTĖ, nekatalikų tėvų dukrelė, buvo pavesta pamaldžios katalikės auklėtojos globai. Kad nebūtų apsunkinti mažiutės dukrelės dažiūrėjimu, jos tėvai leido jai kartu su auklėtoja eiti į bažnyčią sekmadieniais ir šventomis dienomis, kad išklaustytų šv. Mišių ir lauktų Palaiminimo.

Bažnyčioje, Margariutė su dideliu įdomumu tēmijo visas apeigas. Ji gerėjosi iš blizgančių raudonų rūbų, sužinojus iš savo auklėtojos, kad jie vartojami šventėse kankinių, kurie praliejo savo kraują ir guldė gyvybę dėl Kristaus. Ji taip pat džiaugėsi, matant spindinčius auksinius rūbus, kurie atrodė beveik nušviečianti visą sanktuariją, ir kurie, kaip auklėtoja jai aiškino, buvo vartojami didelėse iškilmingose šventėse, pav. Velykose.

Tačiau, *kas labiausiai ją domino ir stebino, tai buvo Švenčiausiojo Sakramento Palaiminimas*, kuomet kunigas laikė iškeltą auksinę monstranciją, žyakių šviesa nuo jos atsispindinti, tarsi, vaizdavo Visagalio Dievo akį žvelgiančią ant žmonių.

Margariutės auklėtoja dažnai jai sakydavo, kad kuomet monstrancija būna pakelta palaiminimui, Dievas laimindavo Savo mažutėlius. Tokis aiškinimas mažutei darė gilų ir neišdildomą įspūdį; ir Margariutė troško visada būti bažnyčioje, kuomet Dievas laimindavo...

Betgi Margariutės auklėtoja ją apleido, kuomet jai sukako aštuoniatas metelių, ir dabar ji baigė vienuoliktuosius. Per du metus ji nesilankė bažnyčioje, ir atrodė, kad ji buvo pamiršusi visas kilnias apeigas, kurios pirmiau jai duodavo tiek daug džiaugsmo ir malonumo. Tačiau, vieną gražią dieną, kuomet stovėjo ties jūros pakraščiu, laikydamosi motinos rankos, ji atsikreipė į vakarus, kur nusileidžianti saulė, didelis auksinis ritinis, liepsnojo padangėje. Puldama ant kelių, Margariutė nulenkė savo galvą ir sudėjo savo rankutes, tarsi, kilniai maldai.

“Kas yra su tavim?” klausė jos nustebusi motina.

O Margariutė tylomis atsakė:

“*Tai yra Palaiminimas. Dievas laimina pasaulį. Motule, klaupk, ir melskis.*”

(Kilni paguodžianti dievmaldystė)

Švenčiausiojo Sakramento Palaiminimas yra kilni, reikšminga ir paguodžianti dievmaldystė Katalikų Bažnyčioje, išskyrant šv. Mišių auką. Palaiminimas, nors nėra auka, tačiau turi ypatingą galybę, kuri paliečia ir paguodžia širdį. Palaiminimo dievmaldystė yra taip paprasta, o visgi taip labai iškilminga... Palaiminimo metu šventoji tyluma apninka bažnyčią; altorius nupuostas kvapiomis gėlėmis ir spindi žvakių šviesomis; smilkalo vingiuoti debesys kilsta ir maloniomis garbanomis apgaubia monstranciją. Vargonai pasigirsta ir skleidžia šventosios giesmės atgarsius. Dar kartą tyluma apninka ir viešpatauja, bet gili ir religinga, pertraukiama tik varpelio gaudenčiu pranešimu, kuomet Jėzus yra pakeltas Jo kunigo rankomis ir laimina klupančius meldžionis.

Tikintiems, pamaldiems katalikams, nieko nėra taip kilnaus, paliečiančio ir paguodžiančio, nieko nėra taip pilno padaršvumo ir stiprybės, kaip Palaiminimo įkvėpanti ir paguodžianti dievmaldystė. Toje dievmaldystėje yra kas tokio, kas paliečia ir suminkština labiausiai užkietėjusį nusidėjėlį, sušildo labiausiai atšalusią širdį, nepaisančius daro uoliais ir silpnuoliai tampa tvirti. Toje kilnioje dievmaldystėje yra kas tokio dangiško, kad mes, kuomet po Palaiminimo išeiname iš bažnyčios, esame turtingesni meilėje ir gerume, turtingesni visuose dvasiškuose reikaluose, nekaip pirma buvome, kai atėjome į tą dievmaldystę. Būti bažnyčioje Palaiminimo metu yra kurį laiką praleisti Jėzaus meilingame bendravime ir su Jucmi kalbėtis ir gyventi. Tai yra Dieviškojo bendravimo momentas, kurs į mūsų gyvenimą atneša neapsakomą ir neišreiškiamą turtą, maloningą palaiminimą.

O visgi, kaip daugelis yra katalikų, kurie nepaiso ir kurie taip mažai įvertina mūsų Viešpaties Sakramentalinį Palaiminimą! *Ar gi taip būtų, jei tikrumoje jie suprastų, kokie beribiai turtai yra teikiami, kuomet gyvenimo Kūrėjas, visų palaimų Šaltinis, išėina iš Savo Teberakulo ir monstrancijoje aukštyn yra pakeltas, kad Savo malonę išlietu ant silpnųjų ir skurstančių miruolių, ir kad jiems duotų Savo palaiminimo pilnumą!*

Daugelis skubinasį gauti vyskupo palaiminimą, ir daro dideles aukas, kad gauti Šventojo Tėvo palaiminimą, tačiau — jie labai retai dalyvauja Švenčiausiojo Sakramento Palaiminime, nors *tai yra Pats Dievas, kurs visiems duoda Savo palaiminimą.*

Daugelis stebuklų yra įvykusių Sakramentalinio Palaiminimo metu. Pavyzdžiui, Liurdo garsioje šventovėje įvyksta daugiausia stebuklingų išgydymų, kuomet Švenčiausiojo Sakramentu daromas laiminimas. Protestantas, kurs vieną kartą buvo liudininkas to-

kiam stebuklui, giliai perimtas neišdildomais išpūdžiais, sušuko į savo kataliką bičiulį: “*O kaip didelį turtą jūs katalikai turite to Sakramento palaiminime! O mes jei turėtume bent trupučius, kurie krinta nuo jūsų turtingai apkrauto stalo! Mes esame taip vargingi, o jūs taip turtingi!*” Ir nuo to laiko jis visada ėjo su savo kataliku bičiuliu į bažnyčią sekmadieniais, kad galėtų dalyvauti Palaiminimo maloninguose turtuose.

Tas pavyzdys turėtų būti išganinga pamoka visiems apsileidėliams katalikams.

Spausdinto Žodžio Įtaka

KOL šv. Povilas nepažino Kristaus Evangelijos, jos neapkentė. Vos pažinęs, kad Evangelija yra tikroji Dievo apreikštoji tiesa, jis tuojau ją pamilo ir visu atsidavimu ją platina kitų tarpe. Jis keliauja į Mažąją Aziją ir darbuojasi, kad Kristaus mokslą skelbti žmonėms, kurie jo nežinojo ir nesuprato. Paskui šv. Povilas vyksta į Antiochiją, Listrą, Jeruzalę, Kilikiją, Atėnus, Efezą, Korintą ir kitur. Jis nesigaili sveikatos, kuria bažnyčias, kad tik Kristaus Evangelijos šviesa visus pasiektų.

Pirmasis krikščionybės amžiais ne daug kas mėgo rašyti. Ne daug buvo tokių, kurie mokėjo skaityti. Šv. Povilas buvo vienas iš pirmųjų įvesti rašymo ir skaitymo paprotį; patį daugiau rašydavo už visus kitus Evangelijos skelbėjus.

Šv. Povilas skelbdamas Kristaus mokslą įvairiuose kraštuose, žmones mokino ne vien žodžiu, bet ir savo raštais. Jis jau tada suprato rašyto žodžio svarbą ir įtaką, o dabar, jei jis gyventų, reikia manyti, kad pirmas stotų į spaudos darbą. Taip pat reikia manyti, jei jis leistų laikraštį, tai būtų garsumas ir begalo brangintinas plačiai skaitomo laikraščio redaktorius. O redaktoriui nėra reikalo užsiimti tolimomis kelionėmis. Jis kambaryje sėdėdamas gali prabilti į milijonus žmonių.

Seniau dauguma žmonių nemokėjo skaityti ir dėl to raštai neturėjo didelės reikšmės, nė įtakos. Šiandien tie dalykai jau yra visai pasikeitę. Jau dabar, ypač iš jaunesniųjų, sunku rasti nemokančių skaityti. Šiais laikais be spausdinto žodžio negali apsieiti nei vienas žmogus.

Tačiau, spauda spaudai yra nelygi. Gera, katalikiška spauda gali žmones apšviesti, gali pakelti jų dorovę. Visai kitaip yra su bedieviška spauda, kuri temdo žmonių protus, žadina žemuosius jų geidulius, ardo dorovę ir savo žmones veda į pražūtį.

Spausdinto žodžio arba raštų įtaka žmonių gyvenimui yra didelė. Ką tik girdime ar skaitome, mummyse vis sukelia vienokių ar kitokių vaizdų, norų ir troškimų. Pagal to patys imame tvarkyti ir savo gyvenimą. O jei skaitysime bedieviškus raštus, bedieviškai ir ištvirkusiai pradėsime gyventi. Jei skaitysime dorus ir katalikiškus raštus, dorai ir katalikiškai gyvensime.

Ypač didelės įtakos raštai daro į jaunimo gyvenimą. Jaunas žmogus trokšta naujienybių. Negalėdamas kitaip tą troškimą patenkinti, jis skaito laikraščius, knygas. Jei toks jaunimas pradės skaityti geras knygas, gerus laikraščius, iš jo gali išeiti geri ir pavyzdingi žmonės. Jei pradės skaityti blogas knygas ir bedieviškus raštus, ištvirkis, pasileis ir pasidarys nelaimingas.

Pragarą galybės kovojo ir kovoja su Kristaus mokslu. Bedieviai gerai supranta spaudos reikšmę ir ją su visu atsidėjimu platina. Žmonės bedievių norus ne visada supranta. Beskaitydami tuos pilnus nuodų raštus jie apsvaigsta ir nemato tiesos ir patys pradedą tiesos neapkęsti.

Dedieviškoji spauda nždengia visas, skriaudą, kurias bedieviai daro krikščionims. Bedieviškoji spauda išniekina ir dergia krikščionių gerus darbus, o savuosius, nors ir juodošius, iškelia į padanges.

Brangūs lietuviai katalikai, supraskime spausdinto žodžio arba spaudos reikšmę ir jos įtaką, o nebūsime apsvaiginti bedieviškais raštais, būsime laisvi ir mums nereikės

bedieviams vergauti, nė iš jų maldauti malonių. Tačiau, jei mes patys neskaitysime gerų ir katalikiškų knygų ir laikraščių, ir jų neplatinsime kitų tarpe, tai veltui statome mokyklas, ligonines ir prieglaudą, nes jomis greitai naudosis bedieviai, kaip Prancūzijoje, kur žydai ir masonai, gerai supratę spaudos reikšmę bei įtaką, paėmė krašto valdžią į savo rankas ir pavergė katalikus. Dabar Prancūzijos katalikai iš to apsvaigimo pradeda atbusti, bet jų laisvė yra nežmoniškai suvaržyta. Jei jie nebūtų davęsi save apsvaiginti bedieviškais raštais ir laikraščiais, dabar jie būtų laisvi ir nereikėtų bedieviams vergauti.

Prancūzijos katalikai aukavo šimtus milijonus dolerių statymui bažnyčių, vienuolynų ir prieglaudų, bet jie neturėjo pinigų katalikiškai spaudai. Tuo tarpu bedieviai platino bedieviškas knygas ir nedorus laikraščius. Per spaudą jie užviešpatavo Prancūziją ir išleido įstatymus, priešingus katalikų tikėjimui. Katalikai liko tuščiomis rankomis. Jei Prancūzijos katalikai būtų supratę geros spaudos reikšmę ir įtaką, ta neliamė juos nebūtų ištikusi.

Jei šiandien gyventų šv. Povilas, jis, kiekvieną skaitantį bedieviškus ar fariziejiškus

laikraščius ir knygas, kogleičiausia atskirtų nuo bažnyčios. Nes toks katalikas, kurs skaito bedieviškus laikraščius, ar nepadorias knygas, nėra vertas nešioti kataliko vardą. Jis yra tik įrašytas į katalikų knygas, bet neklauso katalikų mokslo, o maitinasi tuo mokslu, kurį pragaras skelbia. Pragaro nurodymais gyvendamas, toks neva katalikas jokiū būdu negali būti geras katalikas, būtent, negali būti ištikimas Kristaus Karalystės pilietis.

Mums katalikams ypač turi rūpėti katalikiškoji spauda, nes nuo jos priklauso mūsų dorinė ir tikiybė ateitis, taip pat priklausoma nuo jos ir mūsų asmeninė laimė ir laisvė. Todėl, mes neturime snausti. Visi turime užsidegti pirmųjų apaštalių uolumu ir stoti į sutartiną darbą. Mes visi viešai pamokslų sakyti negalime arba nesugebame. Bet prabilti į žmonių širdis labai lengvai galime.

Taigi, patys skaitykime dorus laikraščius ir katalikiškas knygas, ir jas platinkime kitų tarpe, o atliksime tokį pat darbą, kokį atliko apaštalai, kokį dirbo šv. Povilas, kurs turėjo begalinį troškimą tarnauti Dievo garbei ir žmonių sielų išganymui.

Šventasis Šaltinis

MŪSŲ VIEŠPATS, žinodamas, kad mums lengviau eiti pravestu keliu, negu patiems tą kelią susirasti, paliko jį pažymėtą savo širdies krauju. Pažymėtą neišdildomais ženklais.

Kad išmokytų mus nusižeminimo, gimė gyvulių tvartelyje, žmonių apleistas, tik vargšų piemenėlių pagarbintas.

Jis taip pat kentė neturtą ir badą Egipte. Iš tenai atliko pėščias kelionę į Judėją. Kokį gražų paliko pavyzdį savo gyvenimu Nazarete! Jis tenai gyveno, kaip lelija klonyje, užsislėpęs nuo žmonių, jiems nežinomas, bet labai gerai žinomas Visagaliam Dievui!

O kad Jis buvo visame mums panašus, išskyrus nuodėmę, tai Jis kentėjo, kaip mes kenčiame, ir mūs žemiški pasiilgimai ir nuiliūdimai buvo Jam gerai žinomi.

Viename mažame Sirijos miestelyje, žaidė vaikai, kaip ir pas mus jie žaidžia. Prie jų prisidėjo ir Viešpats Jėzus, kad pamokytų mus, jog neprivalome būti pilni savymeilės, bet privalome rūpintis, kad daugiau malonų

mo suteiktume savo draugams, nekaip patys sau.

Vieną kartą vaikai žaidė prie šaltinio. Jie dirbo iš molio paukščius ir gyvulius. Jėzus nulipdė mažus žvirbliukus ir liepė jiems lėkti. Tuojuo tie pakilo oran ir, pasisukinę aplink vaikų galvas, nulėkė taip toli, kad jų jau daugiau negalima buvo matyti.

Tuomet mažas raudonplaukis Judas suriko: "Raganius, burtininkas!" Vaikai užpuolė Jėzų, mušė Jį, parstūnė Jį į purvyną, spardė ir apdrapstė Jo veidą dumblais. O Jo motina, girdėdama šauksmus: "Raganius! Šalin Jį!" skubiai atėjo prie šaltinio ir tenai pamatė savo Sūnų, apmėtytą purvais ir apdraskytą. Jis buvo keikiamas ir niekinamas mažų vaikų, kuriuos atpirkti Jis nužengė iš dangaus. Tas reginys, kaip kokis aštrus skausmingas kardas, pervėrė motinos širdį.

Šaltinis buvo vaikų numylėta žaislų vieta. Ten augo aukšti palmių medžiai, kurių pavėsyje vaikai žaisdavo vasaros karščiams esant. Ir žiemą jie dažnai tenai bėgiodavo nuo me-

džio prie medžio vienas kitą gaudydami. Dažnai ir Jėzus, mažas būdamas, tenai lankydavosi pažaisti. Bet po to atsitikimo su molio žvirbliais, motina prašė Jį daugiau tenai neiti. Jėzus klausė jos ir pasilikdavo visados prie jos.

Vienok vieną gražų gegužės rytą Jėzaus globėjas šv. Juozapas pasiuntė Jį į miestą nupirkti vinių, kurių jam reikėjo. Grįždamas atgal, pamatė būrį vaikų bežaidžiant prie šv. Šaltinio. Jis, norėdamas kuo nors prisidėti prie jų sielų išganymo, prašė motinos leisti jį nueiti tenai pažaisti. Jis žadėjo greitai sugrįžti; šv. Pana leido jam eiti ir Jis linksmas tuojau prisijungė prie savo draugų. Bet tarp jų buvo vaikų turtuolių, kurie neseniai buvo apsigyvenę mieste ir buvo šventam Vaikeliui nepažįstami. Jis nubėgo prie mažo vaikų būrio ir klausė, ar jie žais ir pasakė, kad ir Jis turi leidimą žaisti.

“Bet,” tarė vienas aukštas, išdidaus veido vaikas, “jis yra neturtėlis vaikas; jo tėvas yra dailydė; jie gyvena ana toje menkoje grintelėje. Mes negalime žaisti išvien su ubagučiu.”

“Pažiūrėkite į jo drabužius,” pašiepė kitas, “tur būt, kas nors aprėdė jį savo drabužių atmatomis.”

“Šalin!” tarė kitas, “ar girdi? Mes neleidžiame, kad žaistum su mumis.”

“Ei, tegu žaidžia,” užtarė vienas mažas, malonus vaikutis, “aš pastebėjau, kad kiti vaikai kitur labai nemandagiai su juo apsiėjo, bet niekad neišėjo iš kantrybės. Jis ramus ir lėtas, kaip avinėlis; galop, jo žaidimas su mumis nei vieną neižeis.”

“Žiūrėk save, Toli,” atsakė būrio vadas, “o tu ubaguti” — kreipdamas į Jėzų — “eik šalin, arba aš tave apdaužysiu gerai. Eik!”

Tada Jėzus, paniekintas ir atmetas, su ašaromis akyse ir su neapsakomu skausmu savo širdyje, pasitraukė. Vaikeliai, dėl kurių Jis apleido savo sostą ir karalystę, kad juos atpirktų, Jį paniekino; o jie be Jo negali būti išganyti.

Kada jis užsimastęs grįžo namo, jis išgirdo lengvus žingsnius paskui save. Atsisuka; o čia mažutis Tolis bėga paskui Jį.

“Neverk, mažas vaikeliai,” tarė geraširdis Tolis, apsikabindamas Jėzų už kaklo, “jie yra pilni puikybės ir niekina kitus, nes jie turtingi, bet neverta į tai kreipti dėmesio. Nepaisau jų; aš žaisiu su tavim, nors jie man už tai ir išmetinėtų.”

Jis pabučiaavo Dieviškąjį Vaikelį ir vaiks-

čiojo su juo ir visuomet Jį pagerbdavo ir sveikindavo kada sutikdavo ant gatvės.

Po 25 metų Tolis užmiršo savo kūdikystės draugus ir beveik nemastė apie neturtėlį Vaiką, kurį jis ramino. Jis pats buvo gero vardo žmogus, plačiai gerbiamas. Jis beveik kasdien buvo kelionėje. Buvo jis turtingas pirklys, apsivedęs ir turįs vaikų. Būdamas Jeruzalėje per didesniąją šventę vieną pėtinčio dieną, jis išgirdo riksmus, keiksmus ir didelį susigrūdimą gatvėse. Jis ėjo patirti, kas per priežastis ir klausė šalia stovinčio žmogaus, kur ta visa minia traukia.

“Ant Kalvarijos, nukryžiuoti tris nusikaltėlius,” atsakė žmogus. “Vienas Nazarietis, kuris, kaip pasirodo, garsina save karaliu ir yra piktžodžiautojas. Už tuos dalykus išgavome nuo Rymo gubernatoriaus leidimą jį nukryžiuoti.”

“Nazarietį?” tarė pats sau Tolis. “Aš turiu eiti ir taip pat pamatyti, ar kartais nepažįstu aš jo. Kas tokis galėtų būti?”

Jis sekė paskui minią gatvėmis, kurios buvo taip prisikimšusios, kad vos tik tai apie penktą valandą Tolis pasiekė Kalvariją.

Tenai tarp dviejų žmogžudžių pamatė jis ant kryžiaus žmogų, visą apdengtą žaizdomis ir kirčiais, apvainikuotą erskėčiais. Jo rankos ir kojos pervertos vinimis, kraujas teka iš visų jo kūno žaizdų, Nazarietis.

“Ne; jis ne iš tų, kuriuos aš pažinau,” tarė Tolis sudrebėjęs. Tuo tarpu nukryžiuotasis Nazarietis pažiūrėjo į jį. Prisiminė, kad jis matė jį ir jo malonų žvilgsnį seniau. Jo širdis ėmė smarkiai plakti. Jis puolė ant kelių ir iš jo krūtinės išsiveržė šauksmas: “Jėzus!”

Dabar žemę užgulė nepermatoma tamsuma. Žemė sudrebėjo. Tolis apalpo.

Kada jis atsigavo, jis vis dar tenai klupojo. Nukryžiuotojo Jėzaus kūnas jau buvo nuėstas į kapą. Tolis nusekė paskui, norėdamas paskutinį kartą pamatyti ir pakalbėti su tais, kurie turėjo būti Jėzaus draugai, nes taip rūpestingai ir su pagarba nešė kūną į atilsio vietą.

Jie su juo pasikalbėjo, leido pamatyti Jėzaus veidą; jie nurodė jam namą, į kurį nuėjęs paklaustų Simono Petro papasakoti apie Jėzų. Jis tą padarė. Po daugelio pasikalbėjimų su Apaštalais, Tolis apsikrikštijo ir visi jo namiškiai. Jis gavo neapkainojamą tikėjimo dovaną nuo Viešpaties, kurį jis mylėjo dar Jo nepažinęs.

Kun. V. K.

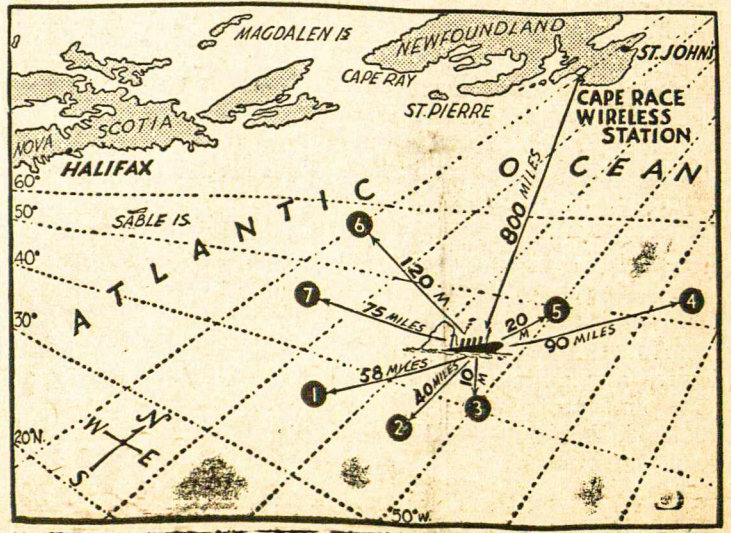
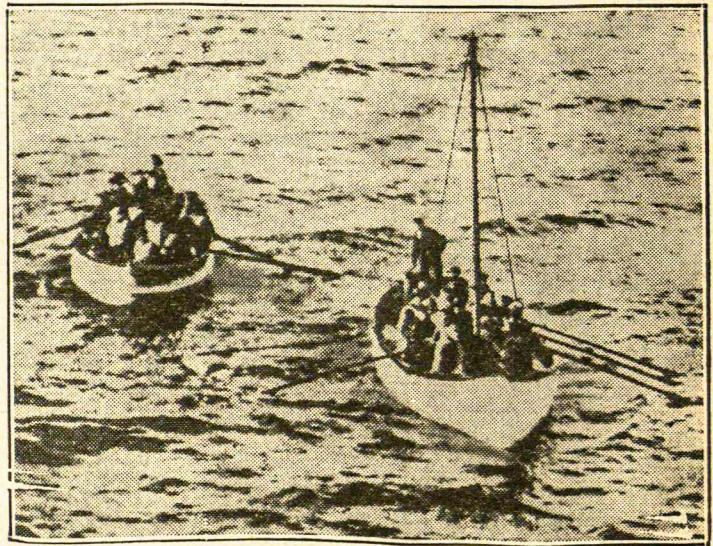
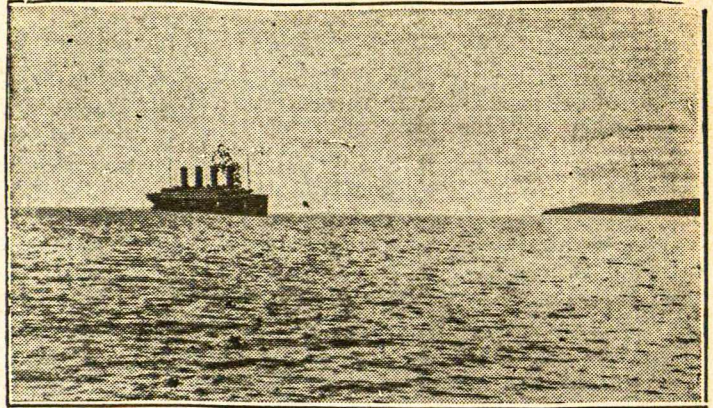
JAU 25 METAI KAI NUSKENDO TITANIKAS

Nuskendo ir juo važiavęs lietuvis kun. Montvila.

Balandžio 15 dieną suėjo lygiai 25 metai nuo didžiausios katastrofos Atlanto vandenyne — nuskendo Titanikas atsimušus į ledų kalną. Viršuje parodoma Titaniką tik apleidęs Queenstown (Anglijoje) uostą; vidury keleiviai gelbėjimosi laiveliuose Titanikai skęstant, ir apačioj vieta, kurioj Titanikas nuskendo. Pirmieji į katastrofos vietą atplaukė šie laivai: (1) Carpathia, (2) Frankfor, (3) California, (4) Hellig Olav, (5) Mount Temple, (6) Virginia ir (7) Niagara.

Tai buvo pirmoji šio milžiniško laivo kelionė per Atlanto vandenį. Laivui pradėjus skęsti duota radio signalai, šauktasi laivų pagalbos, laipdinta žmonės į valtį. Bet pasirodė kad iš 18 atsarginių valčių šešios sudužo per susidūrimą su ledų kalnu. Likusios 12 tegalėjo sutalpinti vos trečią dalį visų esančių laive žmonių. Laivas greit skendo, ir iš 1800 keliautojų tik apie 700 beišsigelbėjo. Gi išsigelbėjusieji buvo daugiausia moterys ir vaikai.

Tarp nuskendusiu buvo ir lietuvis kun. Montvila marijampolietis, kuris iki paskutinės valandos klausė išpažinčių, o skęstantieji iš širdies gilumos užgiedojo "Artyn prie Tavęs, mano Dieve."

Misijų Kuopos Darbuotė

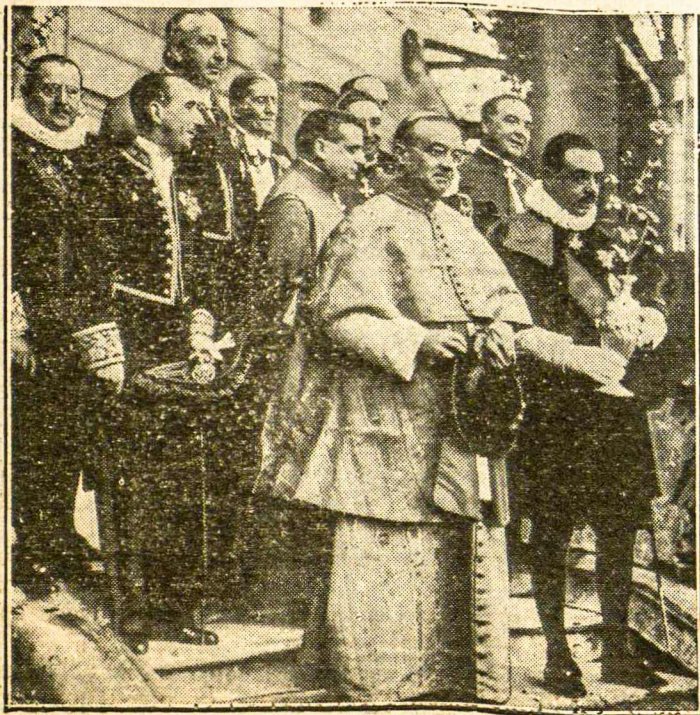
Per vasario ir kovo mėnesius gauta 55 siuntiniai su įvairiais dalykais nuo mūsų bendradarbių. Prie mūsų veiklos prisidėjo ir Vargdienių Seserys, kurios atkeldamos į Ameriką atsivežė virš 8000 pašto ženklų, kuriuos mums ir įteikė. Padeda mums ir kitos seserys vienuolės. Prisiuntė mums siuntinius Seselė Estera ir Lamberta iš Chicago ir Seselė Bibiana iš Binghamton, N. Y. Prie mūsų prisidėjo ir žada tuoliau darbuotis Serantono Sodalietės. Ponia Lubinienė, Kevanee, Ill. atsiuntė labai gražių mezginių. Nemaža buvo ir aukota pinigų misijų tikslams. Po du dolerių aukavo: p. J. Remeika, Bloomfield, N. J., ir p-lė A. Morkaitė, Brooklyn, N. Y. Po vieną dolerį atsiuntė sekančios: p-ia M. Blazauskienė ir p-ia A. Suckienė, abi iš New Britain, Conn., p-ia N. Babijonienė ir p-ia T. Yekaitienė, abi iš St. Clair, Pa., p-ia Z. Ališauskienė, Chicago, Ill., p-ia M. Kvietinskienė, Kewanee, Ill., ir p-lė A. Novickaitė, East Walpole, Mass. Pusę dolerio atsiuntė p-lė B. Giedraitė, Baltimore, Md. Visiems mūsų bendradarbiams tariame nuoširdžiausią ačiū!

Prieš Velykas mes išsiuntėme pūdelį pilną rožančių, medalikėlių, blizgučių ir panašių

dalykėlių Misijonieriams Katekistams, Anton Chico, New Mexico. Visi tie dalykai skiriami jų globojamiems indijonų vaikučiams. Be abejonės, tie dalykėliai atnešė jiems džiaugsmą Velykų dieną. Viso to nuopelnas eina mūsų geriems bendradarbiams, kurie prisiuntė visus tuos dalykus. Knygą pilną visokių paveikslų išsiuntėm "Mission Helpers of the Sacred Heart" (Švč. Širdies Misijų Tarnaitės), Ponce, Puerto Rico. Ji skiriama neturtingiems negrų vaikučiams, kuriuos tos seselės globoja ir jais rūpinasi.

Mūsų Seminarijos misijonierių kuopa priima visokius dalykus, kad jais būtų galima padėti misijonieriams išganymo darbą dirbti. Pirmiausia norime visokių vartotų pašto ženklų iš visų šalių. Juos renkant reikia rūpintis, kad jų nesugadintumėt. Paskui renkame visokias pasveikinimų korteles, šventus paveikslėlius, sutraukytus rožančius, įvairius medalikėlius, visų rūšių blizgučius, seną auksą, ir panašius smulkius dalykus. Todėl prašome atsiųsti mums tuos dalykus, kuriuos galite surinkti, ir tuos, kurie gal bereikalingai apie namus mėtinėjasi ir tuomi dirbsite misijonierišką darbą. Viskas siunčiama šiuo adresu:

*Mission Club
Marian Hills Seminary
Hawdsdale, Ill.*

AUKSO ROŽĖ ITALIJOS KARALIENEI

Nuncijus Italijai ark. Bor-goncini (vidury) ir markizas S. B. Sacchetti (dešinė, laiko rožę) su palydovais ties Italijos karaliaus rūmais. Nuvykę įteikti Popiežiaus skirtą rožę karalienei jos 35 metų sutuoktvių sukaktuvėmis.

Žymiai Padidėjo Seminarijos Knygyno Įtampa

Hinsdale, Ill. — Paskutinėmis dienomis, žymiai padidėjo Marijonų Seminarijos knygyno įtampa, kai susilaukta nemaža knygų iš knygynėlio neseniai mirusio a. a. kun. Juozapo Svirsko, buvusio šv. Mykolo parapijos (Chicago, Ill.) klebono.

A. a. kun. Svirskas testamente savo knygyną paliko vienam savo giminaičiui Lietuvoje gyvenančiam. Šis asmuo parsitraukė sau tas knygas, kurios jam reikalingos. Kadangi būta taip pat nemaža ir kitų knygų, daugiausia anglų kalboje, kurios a. a. kun. Svirsko giminaičiui nebuvo naudingos, šis, testamento išpildytojų patariamasis, malonėjo jas padovanoti Marijonų seminarijos knygynei.

Knygų iš viso padovanota arti pusketvirto ar keturių šimtų, kurių tarpe randasi ir keletas enciklopedijų ir šiaip jau pilnesnių knygų rinkinių, k. a., "20th Century Encyclopedia" (8 tom.); "National Encyclopedia" (10 tom.); "Builder of the Nation" (24 tom.); "Harvard Classics" (20 tom.); "Modern Eloquence" (9 tom.); "Conan Doyle Series" (9 tom.); "Little Leather Library" (60 knygelių). Kitos knygos daugiausia rankvedžiai, biografijos, istorijos, apysakos, apogetinio ir dvasino turinio.

Padėka

Šiuomi Marijonų Seminarijos vyresnybė ir auklėtiniai taria nuoširdžiausią ačiū a. a. kun. Svirsko giminaičiui (vardo neteko sužinoti), kuris malonėjo šias knygas seminarijai padovanoti. Ačiū taipgi ir a. a. kun. Svirsko testamento išpildytojams (didžiai gerb. pralotui kun. M. Krušui, kun. J. Paškauskui ir kun. J. Šaulinskui), kuriems patariant, šios knygos teko seminarijos knygynei.

Kviečiami ir kiti

Kad bent kuri mokslo įstaiga galėtų savo auklėtinius pilnai ir atsakančiai paruošti gyvenimui, idėjiniam darbavimuisi, reikalinga turėti tam tikslui atitinkamų šaltinių — knygų, iš kurių studijuojantieji galėtų seintis reikalingų žinių ir mokslo.

Marijonų Seminarija dar jaunutėlė; trumpane savo gyvavimo laikotarpyje dar nesu-
spėjo įsitaisyti pakankamo knygyno, kuris aprūpintų visus ten dėstomų mokslo šakų reikalus. O ir ši stoka, spraga kaip tik

labai atjaučiama, nes patys mokytojai ir auklėtiniai kad ir norėtų dažnai savo žinias pagilinti, tačiau negali, kadangi trūksta tam tikslui reikalingų mokslo knygų. Tat, rūpinimasi kur ir kaip galima papildyti knygyną ir išigyti reikalingų knygų. Sunkūs metai ir statybos kol kas neleidžia šiam tikslui skirti pinigų sumos, todėl tikimasi šiam darbui susilaukti geraširdžių talkininkų iš žmonių pusės.

Tenka pastebėti, kad laikui bėgant atsirado geraširdžių žmonių, kurie karts nuo karto seminarijai prisuntė šiokių ar tokių knygų. Jiems seminarija yra ir bus dėkinga. Tačiau atjaučiama, kad šiam kilniam darbui, sumanymui gali būti daugiau talkininkų. Tat, į šį darbą kviečiami visi, kas tik gali. Be abejonės, yra daug lietuvių, dvasiškių, profesionalų ir net paprastų žmonių tarpe, kurie namuose turi knygų, kurios nereikalingos, o gal kartais net ir mėtos; būtų tat, gera ir net pageidaujama, kad šie žmonės malonėtų šias knygas prisiųsti seminarijos knygynei. Jos čia bus kaip tik naudingos ir atitinkamiausiai sunaudojamos.

Knygas prašome siųsti adresu:

*Marian Seminary
Hinsdale, Ill.*

Artimesnėse, prieinamose vietose, davus žinią seminarijai, ji pati pasirūpins knygas atsiimti. A. J. M.

Ciceros Lietuviai Nepaprastai Gražiai Aukojasi Seminarijos Kopyčios Statybai Baigti

Sekmadienį, bal. 11 d., šv. Aantano parapijoje (Ciceroy), kur klebonauja gerb. kun. H. J. Vaičūnas, buvo šaukiamas Marijonų rėmėjų susirinkimas, kad atgaivinti ir sustiprinti skyrių. Parapijos svetainėj susirinko netoli šimtas žmonių. Suorganizavo Marijonų rėmėjų skyrių ir dar prie to sudėjo virš 200 dol. aukų. Tai begalo graži parama Tėvams Marijonams, ypač šiuo laiku, kada einama prie kopyčios statybos užbaigimo, ir kada finansinė padėtis kėblioj padėtyj.

Nuo seniai ši garbinga kolonija pasižymi savo dideliais darbais ir nuoširdu duosnumu. Tat tik reikia dėkoti ir melstis gausios Dievo palamos jų visiems darbams.

Šaukiama susirinkimą atidarė gražia įžangine kalba gerb. kun. H. J. Vaičūnas, paai-

MARIJONŲ SEMINARIJAI AUKOS

Kovo mėnesyje aukoję sekantieji geradariai:

Chicago, Illinois.

Uršulė Vičkus 5.00, Barbora ir Leonardas Ruikiai \$5.00, Antanas ir Ona Yučiai \$3.00, Juozas Gerdžiūnas \$2.00, Ona Valuckienė \$2.00, Pulherija Vaiciekauskas \$1.00, Barbora Vilinienė \$1.00.

Per Oną Krasauskienę aukoję sekantieji:

Fabijonas Strisko \$5.00, Jonas Krasauskas \$5.00, Petras J. Kraus \$3.00, Juozas M. Kazūnas \$2.00, Paul Gintautas \$2.00.

Po dolerį: Simanauskis, Helen Plarpa, Mrs. Petronis, Mrs. Joanna Steponaitis, Marė Klukas, Justin Ninškis, Nellie Geniotas, Liudvika Geraltauskienė, M. Gaisauskis, Geo. Unlicks, Mrs. Pranė Kilbienė, Leonas Alexejien, K. Drungdienė, A. Drungdienė, A. Migonis.

kindamas tikslą ir svarbą Tėvų Marijonų šiuo laiku vykdomų darbų, pakviesdamas užimti pirm. vietą žymų veikėją Katalikų Akcijoje, Anastazą Valančią, kuris trumpa kalba apibūdino svarbą ir reikalingumą Tėvų Marijonų rėmėjų skyčiaus, pažymėdamas, kad tarpe susirinkusių randasi didž. gerb. provincijolas kun. J. J. Jakaitis. Gerb. provincijolas ilgoj ir turiningoj kalboj nurodė susirinkusiems kas jau kopyčios statyboj padaryta ir ko dar trūksta. Išklausej gerb. kun. J. Jakačio kalbos, susirinkęs būrelis žmonių, tiesiog nustebė. Aukos pasipylė nepaprastai: pirmas Juozas Zubavičius paklojo visą šimtinę, pareiškdamas: "Aukojau šv. Kazimiero Seselėms, šv. Pranciškaus Seselėms, Labdaringai Sąjungai, jokiū būdu negaliu užmiršti ir Tėvų Marijonų. Gerb. kun. J. Vaičiūnas pareiškė, kad p. Zubavičius gausiai remia ir parapiją ir niekada neatsisako nuo jokių kilnių darbų. Visur prisideda gausia auka. Jį pasekė Ieva Braunienė, aukodama 50 dol., p. Ališauskienė — 25 dol., Vincentas Brusckas — 15 dol., Jonas Jankauskas — 5 dol., Magdalena Kučinskienė — 5 dol. Pavieniai rėmėjai sudėjo \$5.25.

Po to dar kalbėjo apskrities raštininkas, ir paskui buvo renkama vadyba, į kurią įėjo: A. Valančius — pirm., Juoz. Motekaitis — vi-

Per Joną Činiką aukoję sekantieji:

Juozas ir Darata Kielienė \$5.00.

Po du doleriu: Jonas Činikas, J. J. Činikas, Jonas ir Ona Bialiackis, Barbora Barzdienė, Genovaitė Činikas, Antanas ir Uršulė Jakaičiai.

Po dolerį: Jonas Jaškūnas, Mrs. Anielė Zerolis, Kaz. Kviberis.

Illinois

Emilija Bladikas iš Cicero \$3.00, Paulina Rinkienė, Chicago Heights, \$3.00, Šlikų šeima, Lemont, \$5.00, P. Šimkus, Oglesby, \$5.00, E. Gudavičienė iš Steger, \$1.00, J. Gavillus ir Steger 50c.

Rockford, Ill.

Per A. Jusevičienę aukoję sekantieji:

Magdalena Getautienė \$2.00.

Po dolerį: Kisielienė, Bagdonienė, Norkienė, O. Digris, M. Yonkus, M. Veiverienė, Ma-

ce pirm., Ant. Janušaukas — sekr., Ad. Stulginas — izd., gerb. kun. H. J. Vaičiūnas — dvasios vadas.

Iš valdybos sąstato galima spėti ir tikėtis gražios ateities. Be to, į skyrių užsiregistravo apie 50 narių; valdyba paėmė metinio bankieto 50 tikių ir yra pasiryžę smarkiai darbuotis. Laimingo pasisekimo!

Prie šios progos negalima apsieiti nepaminėję townoflakiečių, kurie apskr. rašt. įteikė netoli 50 dol. iš neseniai surengtos buncos pramogėlės, uždarbį. Townoflakiečių susirinkimas buvo gausus nariais. Jį atidarė pirm. J. Lišauskas, pakviesdamas gerb. kun. Vosylių, M.I.C., atkalbėti maldą. Rašt. E. Ogentaitė perskaitė protokolą, kuris buvo priimtas. Į skyrių įsirašė keturi nauji nariai: Petronėlė Doveikienė, Adelė Kurpienė, Marijona Sudeikienė ir Mečislovas Šveikauskas ir užsimokėjo savo metinius mokesčius.

Taipgi užsimokėjo senieji nariai: B. Cicėnienė ir S. Šimkienė.

Praėjusioj pramogoj gražiai pasidarbavo: Ogentų šeima, Gedvilai, P. Turskienė, M. Sudeikienė ir kiti, kurie ne tik dirbo ir platino tikietus, bet ir gausiomis aukomis prisidėjo. Labai ačiū townoflakiečiams. Linkiu ir ateityje kilniausios darbuotės! *Apsk. rašt.*

linauskienė, A. Remenčius, L. Čepulis, Budreckienė, Yonkus, M. Vasiliauskas, Pr. Aitutis, Ad. Lukošienė, J. Yonkus. A. Jusevičienė 95c., Vyšniauskas 55c. Po 50c: Antosė Gomkus, C. Lobanski, Ag. Yonkus, P. Lapinski, H. Noreika. Po 25c: M. Italis, Pulkauškas, E. Velesienė, Ag. Deltuva.

Springfield, Ill.

Per Jurgi Vyšniauską aukojo, sekantieji:

Po du doleriu: Kar. Miežalis, Jurgis Wisnosky, Jr.

Po dolerį: Juozas Meirūnas, Juozas Šimkus, Povilas Gudauskas, Karolis Čepulis, Stanis Cernus, John Zapkus, Miss Franas Patrick, Jonas Gužas, Julius Jonikas, Antanas Spūckis, Antanas Augustaitis.

Po 50c: Kaz. Mušteikaitė, Petras Šimkus, Jonas Buganetskis, Kaz. Kazokaitis, William Pelkus, Alfredas Urbauskas, Anna Sonvaites.

Waukegan, Ill.

Per Marcelę Stulginskię aukojo sekantieji:

Sofija Bukšis \$2.00.

Po dolerį: Ad. Sarolis, Uršulė Kanaverskis, L. Bukšis, Ona Mikolaitė, Mrs. A. Patrick, Mrs. Dominica Burba, Plutkis, Stella Rajūnas, A. Pipčius, Viktorė Račas, John Malela, Anna Jankauskas.

Po 50c: Mrs. D. Rajūnas, p. Griksas, Marijona Dapkus, S. Žylius, J. Norbutas, Marijona Mačiulienė, Marcelė Motiejaitienė, Rūzalija Griškauskas; Anastaz. Austynienė 30c.

Indiana

A. Tirilis, iš Gary \$20.00.

Ben. Jankauskas iš Hebron \$1.00.

Worcester, Mass.

Marijona Samuolienė \$100.00.

J. Kundrotas (altoriui) \$10.00.

P. F. L. — \$5.00.

Benedikta Ramanauskienė — \$2.00.

Per Silvestrą ir Elžbieta Augūnus aukojo sekantieji:

Po dolerį: p. Buivydienė, Ant. Valinskis, A. Barauskienė, A. Pauliukonis, Ona Augustina, Mar. Raulinaitienė, C. Zilsius, J. Banis, B. Kirvelauskis, Magd. Jankauskas, Kazlauskienė, Dr. A. J. Karpawick, Ver. Sepavičienė, Ur. Dapkūnienė, J. Karkauskaitė, Elz. Bacvinskienė, Emilija Baltramaitienė,

Silv. ir Elz. Augūnai.

Po 50c: Juozas Šipas, Jurg. Palaunas, Agota Juška, A. Mamavičius, J. F. Nevelle, O. Valalikevičienė, C. Barisienė, R. Barkauskienė, M. Savanavičiai. Keletas aukojo po 25c.

Massachusetts:

Salomėja Baniuvienė \$4.00, Tadas ir Viktorija Kubiliai, iš Brockton — \$5.00, N. N., iš So. Boston — \$11.00, Valeekienė (Starauskienė) iš Boston — \$2.00, Marijona Grimienė iš Boston — \$2.00, A. J. Stane iš Farley — \$1.00.

Connecticut:

Kun. Juozas Valantiejus iš Waterbury — \$100.00, Jurgis ir Marijona Rudokai iš Waterbury — \$20.00, J. Staradumskis iš Waterbury — \$3.00, Pranas ir Agota Gradeckai iš N. Britain — \$4.00, Magdalena Karinauskienė iš Waterbury — \$5.00, Elena Čebatorienė iš Hartford — \$1.00, N. N. iš Forestville — \$5.00, Marijona Binkauskienė iš Ansonia — \$2.00.

Detroit, Mich.:

G. Ivanauskienė — \$5.00, Pėtras Balkus — \$2.00, Pr. Daumantas — \$1.00.

Maryland, New Hampshire, Rhode Island ir Wisconsin:

Kun. J. Lietuvninkas iš Baltimore, Md. — \$100.00, Domicelė Jakštaš iš Slordu, Pa. — \$10.00, J. Šliaužienė iš Wilkes-Barre — \$8.00, J. J. Stadalninkas iš Philadelphia, Pa. — \$50.00, A. Kikutis iš Manchester, N. H. — \$14.40, Marijona Kuprevičienė iš Providence, R. I. — \$1.00, Ona Srakauskas iš Kenosha, Wisc. — \$2.00.

New York State:

Švč. Širdies draugija iš Yonkers — \$5.00, p. Gelūnienė iš Yonkers — \$1.00, Seselė Bijajana iš Binghamton — \$1.00.

Visiems Rėmėjams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

P. S.: Aukų rinkimo kvitų knygeles galima gauti seminarijoj. Tad, jei kas norėtų pasidarbuoti naujos koplyčios statybai renkant aukas, kaip jau daugelis yra padarę, parašykite laišką seminarijos vadovybei, o knygtės tuojau bus jums pasiųstos.

Remkite Pirmosios Amer. Liet. Kunigų Seminarijos Koplyčios Statybą!

AUKAS SIŪSKITE ŠIUO ADRESU:

Tėvas JONAS JAKAITIS, M. I. C. — Marian Seminary — Hinsdale, Illinois

Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos

So. Boston Rėmėjų Skyrius	10.50
Smitienė M., Philadelphia, Pa., ...	7.00
Švagždienė U., So. Boston, Mass.	6.00
Ekelevich E., Harrison, N. J.	5.00
Zakarienė E., Worcester, Mass.	4.00
Dempsey L., Tariffville, Conn.	3.00
Kripas M. ir M., East Grandby, Conn.	3.00
Mikšienė A., West Lynn, Mass.	3.00
Tirilė A., Gary, Ind.	3.00
Balijonas J., St. Clair, Pa.	3.00
Dambrauskienė B., Waterbury, Conn.	3.00
Kaiečiai M., Waterbury, Conn.	3.00
Eidentienė Jul., New Britain, Conn. ..	3.00
Ambroza P., Clairton, Pa.	3.00
Juskevičienė A., Chicago, Ill.	2.00
Abluz M., Brooklyn, N. Y.	3.00
Pikunienė J., Rochester, N. Y.	2.00
Viturienė B., Philadelphia, Pa.	2.00
Maslauskienė V., Pittston, Pa.	3.00
Petraitis A., Spring Valley, Ill.	3.00
Petrauskienė M., Indiana Harbor, Ind.	3.00
Meekevicey M. ir G., Chicago, Ill. ..	3.00
Digravice P., Campbell, Ohio	2.00
Novak G. ir K., Orange, Mass.	3.00
Miller U., Brooklyn, N. Y., ...	3.00
McCaskey V., Woodhaven, L. I., N. Y.	2.00
Kazlaučiūnienė O., Camden, N. J., ...	2.00
Parochka J., Saum, Minn.	2.00
Mažeika J., Detroit, Mich., ...	2.00
Rukstelis H., Yonkers, N. Y.	3.00
Matulionas C., Waterbury, Conn.	3.00
Witkus A., Dorchester, Mass.	3.00
Guzauskas V., Baltimore, Md.	3.00
Puišienė M., Chicago, Ill.	3.00
Plauska V., Scranton, Pa.	3.00
Sesuo M. Koletta, New York, N. Y. ...	3.00
Ditchman A., Cleveland, Ohio	2.00
Denkauskienė A., Detroit, Mich.	3.00
Zarrett U., Detroit, Mich.	2.00
Šimaitienė A., Philadelphia, Pa.	2.00
Zičkus M., Chicago, Ill.	5.00
Joninas K., Chicago, Ill.	3.00
Uselienė O., Chicago, Ill.	3.00
Platukis B., Worcester, Mass.	3.00
Schalles A., Manchester, Conn.	1.00
Savakinas H., Shenandoah, Pa.	3.00
Palionienė J., Shenandoah, Pa.	3.00
Trepkus F., Bristol, Pa.	2.00
Bakauskas M., Homestead, Pa.	3.00
Petkienė T., Racine, Wis.	3.00

Visiems Rėmėjams nuoširdžiai dėkojame.
Tėvai Marijonai

VISA ŠEIMA — MARIJONŲ RĖMĖJAI

Mačiulių šeima iš So. Boston, Mass., nutarė imti gausesnį dalyvumą visuose Marijonų Rėmėjų nuopelnuose. Visa šeima sudėjo ir prisiuntė net \$11.00.

Levanora Mačiulienė	3.00
Julijonas Mačiulis (tėvas)	2.00
Julijonas Mačiulis (sūnus)	2.00
Vincentas Mačiulis	2.00
Už kalendorių	1.00
Seminarijai	1.00

Tariam nuoširdų ačiū Mačiulių šeimai!

Tėvų Marijonų Rėmėjų Draugijos Narys

A. † A.

ANTANAS PONISKIS

Užmigo Viešpatyje balandžio 3 d., 1937 m., Philadelphia, Pa.

Tėvai Marijonai už jo sielą vienas šv. Mišias atlaikė bal. 18 d., o kitas atlaikys bal. 25 d. Visi Marijonų Rėmėjų Draugijos nariai prašomi sukalbėti šv. Rožančiaus dainą už jo sielą.

Marijonų Vedamųjų Misijų Tvarkraštis

Velykų metu

Shenandoah, Pa., kun. Juozo A. Karaliaus klebonaujamoje bažnyčioje, misijos balandžio 19—geg. 2 d., tėvas generolas kun. Andrius Cikoto, M.I.C., ir kun. A. Morkūnas, M.I.C.

Philadelphia, Pa., kun. Igno Zimblio klebonaujamoje bažnyčioje, geg. 31—birž. 6 d., misijos, kun. Adomas Morkūnas, M.I.C.

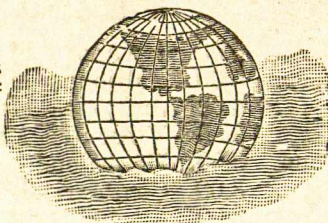
Cicero, Ill., kun. Jeronimo Vaičūno klebonaujamoje bažnyčioje, novena į šv. Antaną, birželio 4—13 d., tėvas generolas kun. Andrius Cikoto, M.I.C.

Maspeth, N. Y. — Novena į šv. Antaną: birželio 4—13 dd. — kun. Juozas Vaškevičius, M.I.C.

Marianapolis, Conn. — Metinės rekolekcijos: birželio 14—24 dd. — kun. dr. Alfonsas Jagminas, M.I.C.

Brooklyn, N. Y. — Novena į šv. Oną: Liepos 17—26 dd. — kun. dr. Alfonsas Jagminas, M.I.C.

Katalikų Pasaulyje

NACIAI TOLIAU VYKDO KATALIKŲ PERSEKIOJIMUS

Berlynas, (Vokietijoje). — Nacių teisingumo departamentas pranešė katalikams advokatams, kad teismai pradės toliau nagrinėti bylas, iškeltas katalikų kunigams, vienuoliams ir vienuolėms ryšium su monetarinio įstatymo peržengimais. Be to, bus toliau nagrinėjamos iškeltos bylos pranciškonams, kaltinamiems už „nemoralumus.“ Taip pat katalikų vadams už jų planavimus sudaryti su komunistais bendrą frontą prieš nacių partiją.

Aiškėja, naciai pasiryžę ir toliau persekioti katalikus, kadangi jų tie visi kaltinimai yra suklastoti. Jie skaudžiai apsirinka, jei tuo būdu stengiasi purvais drabstyti katalikybę.

ŠVENTASIS SOSTAS KOVOJA UŽ BAŽNYČIOS TEISĖS VOKIETIJOJE

Vatikanas. — Jo Emin. kardinolas Pacelli, Popiežiaus valstybinis sekretorius, per vokiečių ambasadorių Šventajam Sostui atsakė Vokietijai į jos protestą ryšium su Popiežiaus enciklika.

Kardinolas Pacelli pareiškia, kad Šventasis Sostas neturi pasiryžimo kištis į Vokietijos vidaus politinius reikalus. Tačiau visados reikalaus, kad Katalikų Bažnyčios teisės Vokietijoje būtų gerbiamos. Ir už tas teises energingai kovos. Nei Bažnyčiai, nei katalikams laisvė ir teisės neturi būti varžomos. Vokietijos valdovai turi pagaliau nublaivėti ir nutraukti vykdomus skaudžiuosius persekiojimus.

UŽDRAUDĖ RODYTI BEDIIVIŲ FILMAS

New Haven, Conn. — Katalikų pastangomis (daugiausia Kolumbo Vyčių) čia ir kelių kitų miestų teatruose uždrausta rodyti ispanų filmas vardu „Madrido ginimas“ ir „Ispanija liepsnose.“ Pasirodė, kad šios filmos yra paprasta komunistų propaganda.

Tos rūšies žygių prieš šias filmas imtasi Chicago ir Gary, Ind., miestuose.

RUSIJOS BOLŠEVIKŲ BEDIIVIŠKI PLANAI

Ryga. — Šiomet rudenį Rusijos bolševikai žada ypatingu būdu minėti savo revoliucijos laimėjimo 20 metų sukaktuves. Žiniomis iš Maskvos, to jų minėjimo programoje žymiąją vietą užims bedieviška propaganda.

Planuoja sudaryti rytinį ir vakarinį Sibiro traukinį vardu „bedieviškas ekspresas.“ Traukinyje bus spausdinamas bedieviškas laikraštis. Bus įtaisyta radijo stotis, krutomieji vaizdai ir garsintuvai. Bus ir kitų bedieviškos propagandos dalykų.

Bolševikai jau dvidešimtieji metai vykdo neįvykdomą „rojų,“ griauja nesugiaujamą religiją ir vis dar neturi pasiryžimo kaptuliuoti ir pasisakyti, kad jų siekiami tikslai nieku būdu neatsiekiami.

Turi būti kokia nors jų atkaklumo priežastis. Žinovai sprendžia, kad bolševikų makuose gaidžia gieda. Kitaip gi, jie gautų progos protauti ir nerengtų beždžioniškų planų savo mylimajai bedieviškai propagandai.

MAŽYTĖ MERGAITĖ EINA KUNIGO PAREIGAS

Raudonųjų valdomame Madride vienuose namuose gyvena pasislėpęs nuo persekiotojų Švč. Jėzaus Širdies vienuolis-kunigas. Slapčia jis laiko ir Mišias. Kas rytą išklausiusi Mišių, mažoji šeimininkų dukrelė Marytė paslėpusi neša švenčiausią į pasislėpusioms vienuolėms, kitados buvusioms savo mokytojoms. Pasiėmusi slaptąją vietą ji ir išdalina švenčiausią vienuolėms. Kai Mažytė grįžta į namus, vienuolės meldžiasi, kad pavojingose kelionėse jos nieks nesukliudytu.

ROŽANČIUS IŠ VIRVĖS MAZGŲ

Vieno Malago namo rūsyje nuo raudonųjų buvo pasislėpęs būrelis katalikų. Didelis jų džiaugsmas buvo, kad turėjo su savim kunigą. Ant virvelių sumazgę mazgus pasida-

rė rožančius ir meldėsi. Kunigas klausydavo jų išpažinčių. Kaip jie džiaugėsi laisve, kai raudonieji buvo išvyti.

PASKUTINIEJI ANARCHISTO ŽODŽIAI

Šalia Castellon de la Plana Ispanijos sukilėliai, vydamiesi komunistus, rado namų griuvėsinose sunkiai sužeistą anarchistą. Pirmas jo prašymas buvo, kad kuo greičiausiai pašauktų kunigą, nes jis norįs atlikti išpažintį. Jo prašymas buvo patenkintas. Po išpažinties anarchistas dar atliko kitą viešą išpažintį, sakydamas sukilėlių kariams: "Aš esu anarchistas. Savo ranka nužudžiau 32 kunigu. Kiek nužudžiau kitų tikinčiųjų, negaliu suskaičiuoti. Visi jie drąsiai žiūrėjo mirčiai į akis ir mirė, šaukdami: Tegyvuoja Kristus Karalius. Tarp kitų užmuštųjų buvo ir vieno kunigo tėvas ir du broliai. Jie visi prieš mirtį man dovanojo ir pasižadėjo už mane melstis. Atleiskite ir jūs man. Šią mirtį priimu, kaip atailą už savo nusikaltimus. Gelbėkite Ispaniją." Tai ištaręs, pasviro ir tuoj mirė.

SUŠAUDĖ 14 BROLIŲ VIENUOLIŲ

Washington. — Chaminade kolegijoje gauta žinia, kad Ciudad Real, ispanų radikalų valdomoj srity (pietų link nuo Madrido), radikalai sušaudė Marijos Brolių kongregacijos septynis brolius mokytojus. Keli kiti broliai buvo pietinės Amerikos piliečiai, tad jiems leista išvykti į Prancūziją ir jie apie brolių sušaudymą pranešė kongregacijos vadui Belgijoje.

Išsilaisvinę broliai vienuoliai buvo sušaudymo liudininkai ir radikalai negali nugincyti savo tų pragariškų darbų prieš Bažnyčią ir katalikybę.

ISPANIJOS NACIONALISTAI SAUGOJA ISPANUS NAŠLAIČIUS

Mexico. — Meksikos kongrese iškeltas sumanymas, kad vyriausybė paimtų į savo globą nors 500 ispanų našlaičių.

Ispanijos nacionalistai griežtai priešinasi našlaičius pavesti Meksikos vyriausybei. Pažymi, kad Meksikoj našlaičiai bus priversti lankyti valstybės bedieviškas mokyklas. Tas gi nesuderinama su ispanų tautos dvasia.

NUBAUDĖ KUNIGĄ UŽ BROŠIŪRĖLIŲ DALINIMĄ

Mexico. — Santiago Papasquiario miestely, Durango valstybėje, pas kunigą F. V. Lan-

dero rinkdavosi vaikai tikėjimo pamokoms. Kunigas išdalino vaikams brošiūrėlę vardu *El Catequista*. Joje kritikuojami valstybinių mokyklų autoritetai ryšium su socialistiško "švietimo" įvedimu.

Už tos brošiūrėlės dalinimą, kun. Lanbero pašauktas teisman. Teismas rado, kad kunigas tuo būdu peržengė viešųjų pamaldų įstatymo 10 straipsnį ir nubaudė jį vienerius metus kalėti.

VOKIETIJOS VYSKUPAI TURĖS SPECIALIŲ SUSIRINKIMĄ

Amsterdamas, Olandija. — Vokietijos kardinolai ir vyskupai ši mėnesį turės specialų susirinkimą Fuldoj. Svarstys Bažnyčios padėtį, kuri, šventajam Tėvui išleidus encikliką, žymiai pablogėjo.

Apie ketverius metus Šventasis Sostas katriai tylėjo ir turėjo vilties, kad gal vokiečių vyriausybė susipras ir paliaus persekiojusi katalikus ir kovojusi prieš krikščionybę. Tos vilties laikėsi ir vokiečių katalikų vyskupai. Jie ieškojo įvairiausių priemonių taikai su naciais. Bet visos priemonės pasirodė netinkamos. Naciai padidino veiklą prieš katalikus. Pagaliau Šventasis Tėvas buvo priverstas prabilti. Dabar naciai dar labiau šelsta prieš Bažnyčią.

Tas ir verčia katalikų vyskopus atlikti susirinkimą ir nutarti, kas toliau turi būti daroma prieš nacių šėlinimą.

LIETUVIAI AMERIKOJE

MOKYKLOS ŠVENTINIMAS

Providence, R. I. — Sekmadienį, balandžio 11 d., trečią valandą po pietų, providenciečiai apturėjo garbės vainiką, kada Jo Ekse. vyskupas Keogh iškilmingai pašventino mokyklą.

Mergaičių ir berniukų būrys pasitiko ir palydėjo Jo Ekscelenciją iki mokyklos, kurią pašventino pirmiausia iš lauko, paskui vidų. Po pašventinimo visa procesijaėjo į bažnyčią, kur sekė tušningas pamokslas kun. Prano Juškaičio. Vėliau sekė palaiminimas šv. Sakramentu, kurį teikė Jo Ekscelencija Providence vyskupas Keogh. Jam asistavo: deakonu — kun. J. J. Valantiejus, subdeakonu — kun. J. Dillon, O. P., Providence College pirminikas.

A. a. DR. BAGDONO KŪNAS PASILIKS CHICAGOJE

Chicago, Ill. — Gerb. kun. Ig. Albavičius gavo laišką iš Lietuvos nuo a. a. dr. Miko Bagdono brolių ir seserų, kuriame pataria velionies kūną palikti Chicagoj šv. Kazimiero kapinėse.

Kaip žinoma, dr. M. Bagdono, Lietuvos konsulo Chicagoj, kūnas po iškilmingų gedulingų pamaidų Dievo Apvaizdos bažnyčioj balandžio 1 d. buvo nulydėtas į šv. Kazimiero kapines ir laikinai padėtas volte.

Netrukus velionies kūnas bus perkeltas į kapą ir prie jo bus pastatytas paminklas.

LIETUVIS STUDENTAS LAIMĖJO

Brooklyn, N. Y. — Šiuo laiku susižinojome, kad vienas iš mūsų mokyklos praeities mokinių, Albertas Čižauskas, dabarties studentu Bishop Loughlin gimnazijoje (High School), išlaimėjo pirmutinę dovaną už parašymą kompozicijos, "Kodėl Brooklyn Tabletas Turėtų Būti Skaitomas." Buvo didelė minia jaunuolių, kurie mėgino pasiekti šios garbės, tikrai mūsų mokyklos graduantas, geras katalikas ir lietuvis, išlaimėjo. Albertas gavo dovaną dvidešimts penkis dolerius; geras atlyginimas už jojo darbą. Jo tas straipsnis tilpo Brooklyn Tablete balandžio 3 d.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

PANEVĖŽY BUS KONGRESAS

Panevėžys. — Vyrai artėjā prie Kristaus. Panevėžio vyskupijos vyrija Kristų Eucharistijoj pagarbinti ir gyvenimo kovai jėgų iš Jo pasisemti susirinks šią vasarą, birželio 19-20 d. Panevėžio Vyskupijos Vyrų Eucharistiniam kongrese. Jau dabar visos vyskupijos vyrai pradeda energingai tam ruoštis.

ISTOJA Į KAPUCINŲ VIENUOLYNĄ

Kauans. — Kaip teko patirti, šiomis dienomis, kun. Morkūnas Simonas, žinomas labdarybės ir daugelio katalikiškų organizacijų veikėjas, įstoja į kapucinų vienuolyną.

ANGELAIČIAI LABDARIAI

Panevėžys. — Panevėžio senamiesčio angelaičiai labdariai trečią Velykų dieną su margučiais ir kitomis dovanėlėmis, kartu su "Velykų bobute" ir savo vadais nuvyko į Amerikos gatvę sušelpti ir palinksminti vargingesnius vaikučius. Apdovanojo ne tik vaikučius, bet ir vieną kitą senutę vargšę. Taip pat angelaičiai gražiai užpildė meninę dalį. Daugeliui tėvelių net gaili ašara pasirodė, matant tokį angelaičių nuoširdumą.

KRYŽKELĖJE GRAŽUS KRYŽIUS

Rudamina. — Važiuojant vieškeliu iš Rudaminos į Kalvariją arba į Būdviety, kryžkelėje yra pastatytas gražus kryžius su Vilniaus Aušros Vartais, kuriuose parašyta: "Už Aušros Vartus, Gedimino pilį, Vytauto garbę." Šį kryžių ir Aušros Vartus pastatė Elveriškės kaimo Vilnių Vaduoti Sąjungos skyrius.

KIEK LIETUVOJ BAŽNYČIŲ IR KUNIGŲ

Naujaisiais 1937 metų daviniais, dabar Lietuvoje yra 729 bažnyčios ir 1,231 kunigas. Pereitais metais mirė 22 kunigai.

KAD KRISTUS VIEŠPATAUTŲ

Sutkai (Šakių apskr.). — Prieš porą metų perkėlus į Sutkus, gabų ir energingą kleboną kun. A. Senkų, netrukus, gražiojoje Zanavykijoje, tarp didelių miškų, iškilė dar viena nauja šventovė, bažnyčia, kurios statymu rūpinasi minimas klebonas. Parapijiečiai tuo darbu patenkinti ir noriai aukoja.

TURĖS MODERNIŠKĄ SALĘ

Marijampolė. — J. E. Vilkaviškio Vyskupas patvirtino Marijampolės parapijos salės statymą. Žemės sklypą salei ir aikštei prieš salę duoda Marijonų vienuolynas. Statymo darbai prasideda balandžio mėn. Salė bus įrengta pagal paskutinius reikalavimus. Nuolat veiks geriausios rūšies kinas.

Platinkite naudingiausį laikraštį
Tėvų Marijonų savaitraštį

"Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c